

На 9 мартъ 1878 год. се разнесълъ: по долината на Янтра ясниия гласъ на камбаната, за да покани българитъ на молитва въ своята стара светиня. Радостъ голъма, радостъ велика, църквата прие своитъ чедѣ! . . .

До нещастната 1860 год. църквата е била въ първото положение и тогава сж развалили хубавитъ сводове, махнали изящнитъ украшения отъ стълбоветъ и съ варъ сж запапали стѣнитъ. Когато сж поправѣли основитъ на минарето, изкопана била една гробница съ подземенъ входъ. Прѣдполага се, че въ нея сж биле погребвани българскитъ царе и членоветъ отъ тѣхното сѣмейство.

Слѣдъ освобождението ни, като прѣмахнали турската мазилка, по стѣнитъ се показали образитъ на светиитъ съ славянски надписи. На единъ гладкъ стълбъ стои надписа на царъ Иванъ Асѣнь II отъ 1230 год. съ старо-славянски букви. Надписътъ е слѣдния: